

ੴ

ਸੋਫ਼ਰ ਰਹਰਸ ਸਾਢੇਯ

ਆਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਤਰਫ਼ਨੀ ਯਾਤਰਾ
ਗੁਯਰਾਤੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਗੁਟਕਾ - ਸੋਦਰ ਰહਰਸ ਸਾહેਯ

ਸੋਦਰ ਰਹਰਸ ਸਾહેਯ-----	1
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-----	14
ਜਰ੍ਹੀ ਮਾਟੇ ਫ਼ਿਲੋਸੋਫ਼ੀ-----	18
ਮਛਿਵਾਯੋਨੀ ਭੂਮਿਕਾ-----	20
ਪਾਧਡੀਨ੍ਹੰ ਮਹਤ੍ਵ-----	24
ਤਮਾਰੀ ਜਰ੍ਹੀਮਾਂ ਨਮ੍ਰਤਾ ਮੁਖ੍ਯ ਸਾਰ-----	26

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਸੈ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਆਸਾ। ਰਾਗ ਫਰਿਦਾਸੀ, ਮਛਲ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਛਾਥ ਪੁਰਖ ਐਕ ਓ ਜੇਨੂੰ ਨਾਮ 'ਅਸਿਤਵ ਵਾਯੋ' ਓ

ਸੈ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੈ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਾਰਨ੍ਹੇ ਤੇ ਘਰ ਅਨੇ ਤੇ ਘਰਨੋ ਤੇ ਫਰਿਦਾਸੀ ਘਾਯੋ ਜ ਆਸ਼ਚਰਯਜਨਕ ਓ ਜਯਾਂ ਯੇਸੀਨੇ ਤੁੰ ਘਬਾਂ
ਜ ਜ਼ੁਬੀ ਨੀ ਸੰਭਾਯ ਕਰੀ ਰਹੀ ਓ

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਤਾਰੀ ਆ ਰਯੇਵੀ ਕੁਫਰਤਮਾਂ ਕੇਟਵਾਂਧ ਵਾਜਿਤ ਓ ਅਨੇ ਕੇਟਵਾਂਧ ਵਗਾਨਾਰ ਓ

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਕੇਟਵਾਂਧ ਤਾਰਾ ਰਾਗ ਰਾਗਿਯੀ ਕੇਟਵਾਂਧ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਵਾ ਵਾਯਾ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਓ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਪਵਨ ਪਾਯੀ ਅਭਿ ਆ ਘਬਾਂ ਤਵੀ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਕਰੀ ਰਹਾ ਓ ਤਾਰੀ ਮਰਯੁ ਮਾਂ
ਯਾਵੀ ਰਹਾ ਓ ਧਰਮਰਾਜ ਤਾਰਾਂ ਫਰਿਦਾਸੀ ਉਪਰ ਭਿਯਾ ਰਈਨੇ ਤਾਰੀ ਸਤੁਤਿ ਕਰੀ ਰਹਾ ਓ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਯਿਤ੍ਰਗੁਸ ਪਯਾ ਜ਼ੁਵਨਨਾ ਸਾਰਾ-ਯਰਾਯ ਕਮੋਂ ਵਧੀਨੇ ਜਾਯੋ ਓ ਅਨੇਤੇਮਨੂੰ ਵਯੇਵੂੰ ਧਰਮਰਾਜ ਵਿਧਾਰੇ
ਓ ਨੇਤੇ ਤਾਰੀ ਮਛਤਾਨਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਕਰੀ ਰਹਾ ਓ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਓ ਅਛਾਥ ਪੁਰਖ! ਅਨੇਕ ਦੇਵੀਯੋ, ਸ਼ਿਵ ਅਨੇ ਯੁਕਾ ਜੇਨੇ ਤੇ ਸਜਾਵੀਯਾ ਓ ਤੇ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਤਾਰਾ ਫਰਿਦਾਸੀ
ਉਪਰ ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨ ਥਓ ਨੇ ਤਾਰਾ ਗੀਤ ਗਾਓ ਰਹਾ ਓ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾ ਗਾਨ ਕਰੀ ਰਹਾ ਓ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਓਂਦ੍ਰੇਵ ਓਂਦ੍ਰਾਸਨ ਉਪਰ ਦੇਵਤਾਯੋਨੀ ਸਭਾਮਾਂ ਯੇਸੀ ਨੇ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਓ ਰਹਾ ਓ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸਿਧਪੁਰੁਖੋ ਸਮਾਧਿ ਵਗਾਡੀਨੇ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਓ ਰਹਾ ਓ ਅਨੇ ਸਾਧੁ ਤੇ ਸਾਂਭਯੀਨੇ ਵਿਧਾਰਮਾਂ
ਪਡੀ ਗਯਾ ਓ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਜਟਾਧਾਰੀ, ਫਾਨੀ, ਸੰਤੋਖੀ ਨਰ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾਗਾਨ ਗਾਯ ਓ ਮਛਾਯਵਿ ਪਯਾ ਤਾਰਾ ਗੁਯਾ ਗਾਓ ਰਹਾ ਓ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਪੰਡਿਤ ਮહਿਰਿ ਵੇਦ ਵਾਂਧਤਾ-ਵਾਂਧਤਾ ਯੁਗੋਯੁਗੋਥੀ ਤਾਰਾ ਗੁਝਾਗਾਨ ਕਰੀ ਰਹਾ ਏ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

ਸੁੰਦਰ ਮਨ ਮੋਹਿਨੀ ਆ ਪਝਾ ਸਵਰਗ ਥੋਕ ਅਨੇ ਪਾਤਾਯ ਥੋਕਮਾਂ ਤਾਰੀ ਜ ਸ੍ਰੁਤਿ ਕਰੇ ਏ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਤਾਰਾ ਜ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਥਾ ਰਾਜੀ, ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿਤ ਤਾਰਾ ਗੁਝਾਗਾਨ ਗਾਯ ਏ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਧੋਧ੍ਰਾ, ਮਹਾਭਲਿ ਸੂਰਵੀਰ ਤਾਰਾ ਜ ਗੁਝਾਗਾਨ ਕਰੇ ਏ, ਧਾਰੇਧ ਥੋਕ ਨਾ ਭਖਾ ਜ ਜ਼ੁਵ ਜੰਤੁਤਾਰਾ ਜ ਗੁਝਾ ਗਾਯ ਏ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਆਯੀਏ ਸ੍ਰਿਏ, ਸ੍ਰਿਏਨਾ ਘੰਡ, ਭਖਾ ਗੁਣ, ਉਪਗੁਣ ਪਝਾ ਤਾਰਾ ਜ ਗੁਝਾਗਾਨ ਕਰੀ ਰਹਾ ਏ

ਸੇਈ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਤਾਰਾ ਰੰਗਮਾਂ ਰੰਗਾਏਥਾ ਭਕਤੀ, ਤਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮਮਾਂ ਪਾਗਥ ਥੋਕੇ, ਤਾਰਾ ਜ ਗੁਝਾਗਾਨ ਗਾਏ ਰਹਾ ਏ

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਭੈ ਨਾਨਕ! ਯੀਜ ਅਗਭਿਤ ਜ਼ੁਵੀ ਤਾਰਾ ਵਯਾਝਾ ਕਰਤਾ ਥਾਕਤਾ ਨਥੀ, ਤੂੰ ਸੁੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਏ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਭਖੀ ਜ ਜਾਯਾਏ ਮੋਯੁਏ ਏ ਅਨੇ ਤੇਨੀ ਮਛਾਨਤਾਨੀ ਪਾਰ ਨਥੀ

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਤੇਨੀ ਮਛਾਨਤਾ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਭਤੀ ਅਨੇ ਰਭੇਸ਼ੇ ਜੇਥੇ ਆ ਸ੍ਰਿਏਨੀ ਰਚਨਾ ਕਰੀ ਏ

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਅਨੇਕਾਨੇਕਰੰਗੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਨਾ ਜ਼ੁਵੀਨੀ ਉਤਪਤਿ ਤੇਥੇ ਕਰੀ ਏ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਤੇ ਆ ਭਖਾ ਜ ਜ਼ੁਵੀ ਨੀ ਸੰਭਾਯ ਪੋਤਾਨੀ ਮਰਯੁ ਪ੍ਰਮਾਝੇ ਕਰੇ ਏ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾਨੀ ਮਰਯੁ ਏ, ਤੇ ਜ ਤੇ ਕਰੇ ਏ ਤੇਨੇ ਮਨੁਘ ਫੁਕਮ ਨ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

તે તો શાહો નો શાહ બાદશાહ છે, હે નાનક! તે તેની મરજી મુજબ ચાલે છે ॥૧॥

આસા મહલા ૧ ॥

આશા રાગ, મહેલ ૧ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

હે પ્રભુ! તારી બડાઈ બધા જ કરે છે

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

પરંતુ તારી મહાનતા તારા દર્શનથી અનુભવ થાય છે

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

તારી કિંમત કોઈપણ રીતે આંકી શકાતી નથી

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

જે કિંમત આંકવા જાય છે તે તારામાં જ સમાહિત થઈ જાય છે ॥૧॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

હે મારા માલિક! તારા ગુણોની ઊંડાઈ સમુદ્ર જેવી છે

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

તારો વિસ્તાર કોઈપણજાણતો નથી ॥૧॥ વિરમ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

બધાએ ભેગા મળીને ધ્યાન લગાડ્યું

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕીਮਤਿ ਪਾਈ ॥

બધાએ મળીને તારી કિંમત લગાડી

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

જ્ઞાની ધ્યાની ગુરુઓ એ મળીને કોશિશ કરી

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤિਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

પણ તારી મહાનતાના ગુણ જરાક જેટલા પણ ન કહી શક્યા ॥૨॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ਘਬਾ ਜ ਸੰਤੋ ਤਪਸਵੀਐ ਘਬਾ ਜ ਮਛਾਨ ਮਨੁਘੋ

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਯੇਨੇ ਜੇ ਕਾਂਠ ਪ੍ਰਾਸ ਥਯੁੰ ਤੇ ਤਾਰਾ ਥਕੀ ਜ ਥਯੁੰ

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਤਾਰਾ ਵਗਰ ਕੀਏਨੇ ਕਾਂਠ ਜ ਨ ਮਯੁੰ

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

ਪਯਾ ਯੇਨੇ ਮਯੁੰ ਤੇਨੀ ਰਾਭ ਉਪਰ ਕੀਏ ਘਾਬਾ ਨ ਘਨੀ ਚਕਯਾ ॥੩॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

ਘਬਾ ਮਨੁਘੋਐ ਘੂਘ ਜ ਵਿਚਾਰ ਕਯੋ

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਗੁਯੋਈ ਲੇਖ ਆ ਤਾਰਾ ਲੰਡਾਰ

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ਕੀਏਨੀ ਪਯਾ ਯੁੰ ਵਿਸਾਤ ਤੇ ਤੇਨਾ ਵਯਾਯਾ ਕਰੀ ਚਾਏ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਸਦਾਧ ਘਾਸ ਰਏਵਾਵਾਯਾ ਈਸ਼ਰ ਜ ਏ ਜੇ ਘਥੁੰ ਜ ਸੰਘਾਥਿਤ ਕਰੀ ਰਹੀਏ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਰਾਗ, ਮਏਵਾਯਾ

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਜੇ ਜੀਵ ਤੇਨੇ ਵਿਸਾਰੇ ਤੇ ਮਰੀ ਜਾਯ

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਨੁੰ ਜੇਮ ਜੇਮ ਸਮਰਯਾ ਕਰੰ ਏ ਤੇਮ ਤੇਮ ਤੇਨਾ ਮਧ ਥਏ ਜਾਏ ਏ

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਨਾ ਜ ਨਾਮ ਨੀ ਤਰਸ ਵਾਗਤੀ ਜਾਯ ਏ

ਉਤ્તુ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

ਪਰਮਾਤਮਾਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਭੋਜਨ ਕਰੀ ਕੇ ਤੋ ਜ ਫੁੱਝ ਫੂਰ ਥਰੇ ॥੧॥

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਭੇ ਮਾਰੀ ਮਾਂ! ਐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨੇ ਕਧਾਰੇਧ ਭੂਖੀ ਨ ਜਾਧ

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਯੇਮ ਯੇਮ ਤੇਜੁੰ ਸਮਰਥਾ ਕਰੀਐ ਤੇਮ ਤੇਮ ਤੇ ਅੰਤਰਮਾਂ ਵਸਤੀ ਜਾਧ ਏ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਨੀ ਮਛਿਮਾ ਤਥਭਾਰ ਨ ਥਏ ਸ਼ਕੇ

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਕਰੀ ਕਰੀਨੇ ਜ਼ੁਵ ਥਾਕੀ ਗਧੀ

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ਘਖਾਧ ਜ਼ੁਵੀ ਮਯੀਨੇ ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਨਾ ਵਖਾਥਾ ਕਰੇ ਤੀਧੇ ਨ ਕਰੀ ਸ਼ਕੇ

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਤੇਨੀ ਮਛਿਮਾ ਗਾਏਨੇ ਤੇ ਮੋਟੀ ਨਥੀ ਥਏ ਜਤੀ, ਅਨੇ ਮਛਿਮਾ ਨ ਗਾਏਨੇ ਨਾਨੀ ਪਥਾ ਨਥੀ ਥਏ ਜਤੀ ॥੨॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਮਰਤੀ ਨਥੀ ਤੇਮ ਜ ਸ਼ੋਕ ਪਥਾ ਨਥੀ ਕਰਤੀ

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ਤੇ ਐਟਯੁੰ ਆਪੇ ਏ ਤੇ ਭੋਗਯੁੰ ਨ ਭੋਗਵੀ ਸ਼ਕੀ

ਗੁਣੁ ਏਹੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਐਨਾ ਜੇਯੁੰ ਕੀਏ ਨ ਥਏ ਸ਼ਕੇ

ਨਾ ਕੇ ਹੋਆ ਨਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥੩॥

ਕਧਾਰੇਧ ਕੀਏ ਐਨਾ ਜੇਯੁੰ ਥਯੁੰ ਨਥੀ ਅਨੇ ਥਰੇ ਪਥਾ ਨਥੀ ॥੩॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੇਟਕੀ ਮੋਟੀ ਏ ਤੇਟਕੀ ਜ ਮੋਟੀ ਫਾਤਾ ਏ

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

જેણે દિવસ અને રાત બનાવ્યા છે

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

તે લોકો નીચ છે જે પ્રભુ પતિ ને ભુલાવી દે છે

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

હે નાનક! તે લોકો કમજાત કહેવાય ॥૪॥૩॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ગુજરી રાગ, મહેલ ૪॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

હે પ્રભુના સેવક ગુરુ! પ્રભુના ભક્ત સદ્ગુરુ! તારી પાસે વિનંતી કરું છું

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

અમે તો કીડા મકોડા છીએ, તારી શરણ આપ્યા છીએ, પ્રભુ નો પ્રકાશ અમારી અંદર કરી દે ॥૧॥

મેਰੇ મીਤ ਗੁਰਦੇਵ મੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

હે મારા મિત્ર! હે ગુરુદેવ! મને પ્રકાશિત કરો

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ મੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕીਰਤਿ ਹਮરી ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ગુરુદ્વારા આપેલ પ્રકાશ મારો પ્રાણ સખા બને, પ્રભુની કીર્તિ મારા જીવનના ઝર્ય ની રાશિ બને ॥૧॥વિરામ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

હરિ ના ભજન મોટા, તેનું ભાગ્ય મોટું, જેની અંદર પરમાત્મા પ્રત્યે શ્રદ્ધા અને પરમાત્મા ની તરસ છે

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ મਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ મિਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗાਸਿ ॥੨॥

હરિ નું નામ મળવાથી તે તૃપ્ત થાય છે અને તેનો સંગ મળે તો તેનામાં હરિના ગુણ પેદા થાય છે ॥૨॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

જે મનુષ્યને હરિના નામનો રસ ન મળ્યો તે તો ભાગ્યહીન છે

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

ਯੇ ਸਦਗੁਰੁ ਨਾ ਸ਼ਰਯਮਾਂ ਨ ਆਪ੍ਰਾ ਤੇਨਾ ਭੁਵਨਨੇ ਬਿਝਾਰ ਏ ਤਿਰਸਕਾਰ ਏ ॥੩॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਯੇਨੇ ਭਰਿ ਨਾ ਯਨ, ਸਦਗੁਰੁ ਨੀ ਸੰਗਤਿ ਮਯੀ ਤੇਨਾ ਮਾਥਾ ਉਪਰ ਲਾਯਸ਼ਾਯੀ ਕੇਯ ਕਯਾਯਾ

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਏ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਧਨ੍ਯ ਏ, ਤੇ ਧਨ੍ਯ ਏ, ਯੇਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਯੀ ਅਨੇ ਯੇਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਯੀ
॥੪॥ ॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਜਰੀ ਰਾਗ ਮਏਥ ੫॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਏ ਮਨ! ਤੂੰ ਧਿਤਮਾ ਧਿਤਾ ਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਕਰੇ ਏ? ਯਧਾਰੇ ਭਰਿ ਸਵਧੰ ਤਾਰੀ ਧਿਤਾ ਕਰੇ ਏ

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ਸੈਥ ਅਨੇ ਪਥਰੀ ਕਥ੍ਯੇ ਯੇ ਯੰਤੁ ਏ ਤੇਮਨੀ ਸਾਮੇ ਤੇ ਭੋਯਨ ਧਰੀ ਥੇ ਏ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਏ ਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਯੇਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਯੇ ਤੇ ਤਰੀ ਯਧ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਯੀ ਮਯੇ ਤੀ ਸੂਕੁ ਕਾਕਤੁੰ ਪਯਾ ਕੀਕੁੰ ਥਏ ਯਧ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਪੁਤ੍ਰ, ਕੀਤੀ, ਪਤਨੀ ਤੀਏ ਤੀਏਨੀ ਆਸ਼ਰੀ ਨਥੀ

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ਏ ਮਨ! ਏਰੇਤ ਭੁਵਨੇਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵਧੰ ਭੋਯਨ ਪਭੋਧਾਤੇ ਏ, ਤੂੰ ਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਕਰੇ ਏ? ॥੨॥

ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਉਡੀ ਉਡੀ ਨੇ ਤੀਥਕ ਪੀਤਾਨਾ ਯਥ੍ਯਾਨੇ ਮੂਤੀਨੇ ਏਯਾ ਯੁਗਵਾ ਯਧ ਏ

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਤੇਨੇ ਤੀਏ ਏਯਾ ਯਕਤਾਵਾ ਵਾਯੀ ਨਥੀ, ਤੀਥਕ ਪੀਤਾਨਾ ਯਥ੍ਯਾਨੇ ਮਨਮਾਂ ਧਾਰਯਾ ਕਰੀਨੇ ਰਾਯੇ ਏ
॥੩॥

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਨੇ ਅਛਾਰ ਸਿਧਿ ਪਰਮਾਤਮਾਨਾ ਛਾਥਮਾਂ ਓ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਓ ਏਸ ਨਾਨਕ! ਐਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪਰ ਘੋਰਿਏਨ ਥਓ ਜਾਵ ਜੇਨੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਨੀ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਥੀ
॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੈ ਪੁਰਖੁ

ਆਸਾ ਰਾਗ ਮਛੇਥ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਐਕ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਓ ਜੇ ਸਾਧਾ ਗੁਣਨੀ ਕ੍ਰਪਾ ਥੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਥਾਧ ਓ

ਸੈ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰੰਜਨ ਓ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਗਮ ਓ ਤੇਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪਾਰ ਓ

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਘਖਾ ਜ ਤੇਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਓ, ਤੇ ਸ੍ਰਜਨਛਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਘਖਾ ਸਮਰਧਾ ਕਰੇ ਓ

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਘਖਾ ਜ ਜ਼ੁਵਨੇ ਤੇ ਜ ਜ਼ੁਵਨ ਆਪ੍ਰਿਓ ਓ

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਓ ਸੰਤ ਜਨੀ! ਤੇਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੇ ਦੁ:ਖ ਨਾ ਛਰਨਾਰਾ ਓ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ! ਤੇ ਜ ਪਾਥਨਛਾਰ, ਤੇ ਜ ਸੇਵਕ, ਤੇਨਾ ਵਗਰ ਜ਼ੁਵ ਘਿਧਾਰਾ ਹੁੰ ਓ? ॥੧॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੈ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ਓ ਓਹਿ! ਤੂੰ ਘਖਾ ਸ਼ਰੀਰ ਮਾਂ ਘਾਪਕ ਓ, ਤੂੰ ਘਖਾ ਜ਼ੁਵੀ ਮਾਂ ਐਕ ਰਸ ਛਾਯਰ ਓ ਤੂੰ ਐਕ ਪੀਤੇ ਜ
ਘਖਾ ਮਾਂ ਸਮਾਧੇਥੀ ਓ

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

ਤੀ ਪਧਾ ਥਧਾ ਜ਼ੁਵ ਛਾਨੀ ਓ, ਥਧਾ ਜ਼ੁਵ ਭਿਯਾਰੀ ਓ, ਆ ਘਖਾ ਜ ਤਾਰਾ ਆਸ਼ਚਰਯਜਨਕ ਤਮਾਸ਼ਾ
ਓ

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਪੋਤੇ ਜੇ ਫਾਨ ਫੇਰਾਵਾਯੋ ਏ ਤਥਾ ਤੂੰ ਪੋਤੇ ਜੇ ਤੇ ਫਾਨਨੋ ਉਪਯੋਗ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਏ

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

ਆਯੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮਾਂ ਭੁੰ ਤਾਰਾ ਸਿਵਾਧ ਯੀਯਾ ਕੀਓ ਨੇ ਨਈ ਓਯਯਤੀ, ਭੁੰ ਤਾਰਾ ਕਯਾਂ ਕਯਾਂ ਗੁਯਾ ਗਾਧ ਨੇ ਸਮਯਾਯੁੰ?

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੂੰ ਅੰਤ ਵਗਰ ਨਾ ਪਰਘ੍ਰਯ ਓ, ਜੇ ਮਨੁਖ ਤਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ ਏ ਤਾਰਨ ਸਮਰਥਾ ਕਰੇ ਏ, ਤਾਰਾ ਫਾਸ ਨਾਨਕ ਤੇਨਾ ਪਰ ਕੁਰਯਾਨ ਥਏ ਜਾਧ ਏ॥੩॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਜੇ ਕੀਕੀ ਤਮਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ ਏ, ਤਮਾਨ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਏ ਤੇ ਕੀਕੀ ਪੋਤਾਨਾ ਜ਼ੁਵਨਮਾਂ ਸੁਯੀ ਰਏ ਏ

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਜੇ ਕੀਕੀ ਏ ਫਰਿ ਨਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਕਰ੍ਹੁ ਏ ਤੇ ਫਮੋਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਮਾਧਾ ਨਾ ਘਨੋ ਮਾਂਥੀ ਮੁਕਤ ਥਏ ਗਧਾ ਏ ਅਨੇ ਤੇਮਨੀ ਧਰਾਯ ਨੀ ਫਾਂਸੀ ਤੂਟੀ ਗਏ ਏ

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਜੇ ਕੀਕੀ ਏ ਫਮੋਸ਼ਾ ਨਿਰਧ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਸਮਰਥਾ ਕਰ੍ਹੁ ਏ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਨਾ ਘਥਾ ਓਰ ਫੂਰ ਕਰੇ ਏ

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਜੇ ਮਨੁਖ ਘੁਠਾਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਫਮੋਸ਼ਾ ਧਾਏ ਕਰੇ ਏ, ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਰੂਪ ਮਾਂ ਬਿਨ ਥਏ ਗਧਾ ਏ

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਨਸੀਘਫਾਰ ਏ ਤੇ ਮਨੁਖ, ਧਨ੍ਧ ਏ ਤੇ ਕੀਕੀ ਜੇਨੇ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਕਰ੍ਹੁ ਏ, ਫਾਸ ਨਾਨਕ ਤੇਨਾ ਪਰ ਕੁਰਯਾਨ ਥਏ ਜਾਧ ਏ॥੩॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਾਰੀ ਲਕਿਤਨਾ ਅੰਤ ਵਗਰਨਾ ਘਯਾਨਾ ਲਧਾ ਪਧਾ ਏ

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਅਨੇਕ ਅਨੇ ਅੰਤ ਵਗਰ ਨਾ ਤਾਰਾ ਲਕਤੀ ਤਾਰੀ ਮਫਿਮਾ ਕਰੀ ਰਫਾ ਏ

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਏ ਫਰਿ! ਅਨੇਕ ਜ਼ੁਵ ਤਾਰੀ ਪੂਯਾ ਕਰੇ ਏ, ਅਨੇਕ ਜ਼ੁਵ ਤਨੇ ਮਯਾਵਾ ਮਾਟੇ ਤਾਰਨ ਤਪ ਅਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਏ

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਤારਾ ਅਨੇਕ સેવક તારી સ્મૃતિઓ અને શાસ્ત્ર વાંચે છે અને તેને બતાડેલ છ ધાર્મિક કર્મો અને કર્મો કરતા રહે છે

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

હે દાસ નાનક! તે ભક્ત ભલે છે, જે વહાલા હરિ ભગવંત ને વહાલા લાગે છે॥૪॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

હે પ્રભુ! તું આખા જગત નું મૂળ છે, બધા માં વ્યાપક છે, બધાને જન્મ દેવાવાળો છે, તારા જવું બીજું કોઈ નથી

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੂੰ ਨિਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

તું દરેક યુગમાં એક પોતે તું જ છે, તું હંમેશા પોતે જ પોતે જ છે તું હંમેશા નિયમિત રહેવાવાળો છે, તું બધાને જન્મ દેવાવાળો છે, બધાની સંભાળ લેવાવાળો છે

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

હે પ્રભુ! જગતમાં તે જ હોય છે જે તમને પોતાને સારું લાગે છે, તે જ થાય છે જે તું પોતે કરે છે

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

હે પ્રભુ! આખી સૃષ્ટિ તે જ બનાવેલી છે તે પોતે જ બનાવેલી છે અને તું પોતે જ એનો નાશ કરે છે

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੈਈ ॥੫॥੧॥

દાસ નાનક એ ફરજ ના ગુણ ગાય છે જે દરેક જીવ ના દિલ નું જાણવા વાળો છે॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

આશા મહેલ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

હે પ્રભુ! હું બધાને જન્મ દેવાવાળો છે, તું હંમેશા નિયમિત રહેવા વાળો છે, તું જ મારો માલિક છે

ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

જગતમાં તે જ બધું થાય છે જે તમને ગમે છે, તું જે કંઈ પણ મને આપે છે એ જ મને મળી શકે છે॥੧॥ વિરામ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਆਪੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤਾਰੀ ਜ ਯਨਾਵੇਕੀ ਏ, ਯਥਾ ਜ਼ੁਵ ਤਨੇ ਜ ਧਾਏ ਕਰੇ ਏ

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਯੇਨਾ ਪਰ ਤੁੰ ਫੁਪਾ ਕਰੇ ਏ ਤੇਨੇ ਤਾਰਨੁ ਰਤਨੁ ਜੇਵੁੰ ਤਿਮਤੀ ਨਾਮ ਸ਼ੋਧੀ ਕੀਖੁੰ ਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ਯੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਨ ਪਾਭਯਾ ਧਾਕ੍ਯਾ, ਤੇਨੇ ਘੋਓ ਫੀਖੁੰ, ਜ਼ੁਵ ਨੇ ਤੁੰ ਪੋਤੇ ਜ ਜੋਤੇ ਏ ਅਨੇ ਪੋਤੇ ਜ ਪੋਤਾਨਾ ਥੀ ਮਯਾਵੇ ਏ ॥੧॥

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ਓ 'ਲਗਵਾਨ, ਤਮੇ ਸਵਯੰ-ਓਝਾਥੀ ਪੋਤਾਨੇ ਜੁਫਾ ਕਰੋ. ਤਮੇ ਸਵਯੰ ਗੁਰੁਓਨਾ ਅਨੁਧਾਧੀਓਨੇ ਤਮਾਰੀ ਸਾਥੇ ਜੋਡੋ.

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੁੰ ਜ਼ੁਵਨ ਨੀ ਜਾਏ ਐਕ ਫਰਿਧੀ ਏ, ਯਥਾ ਜ਼ੁਵੀ ਜਾਏ ਤਾਰਾਮਾਂ ਜ ਤਰੇ ਏ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤਾਰਾ ਵਗਰ ਘੀਜੁੰ ਕੀਓ ਨਥੀ

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਆ ਯਥਾ ਜ਼ੁਵ ਜੰਤੁ ਤੇ ਜ ਕਰੇਕੀ ਰਮਤ ਏ

ਵਿਜੇਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੇਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਯੇਨਾ ਮਾਥਾ ਪਰ ਜੁਫਾ ਪਡਵਾਨੀ ਕੇਯ ਏ ਤੇ ਮਾਨਵ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀ ਨੇ ਪਛਾ ਤਾਰਾ ਥੀ ਜੁਫਾ ਏਪਰੰਤੁ ਸੰਜੋਗ ਨਾ ਕੇਯ ਥੀ ਮਿਲਨ ਥਓ ਜਾਯ ਏ॥੨॥

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਜੇ ਮਨੁਸ਼ ਨੇ ਤੁੰ ਪੋਤੇ ਸਮਝ ਆਪੇ ਏ ਤੇ ਮਨੁਸ਼ ਜ਼ੁਵਨ ਨੀ ਸਾਧੀ ਰਸਤੀ ਸਮਝੇ ਏ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੇ ਮਨੁਸ਼ ਫੰਮੇਸ਼ਾ ਤਾਰਾ ਗੁਝ ਗਾਯ ਏ ਅਨੇ ਕੀਕੀ ਨੇ ਘੋਕੀ ਘੋਕੀ ਨੇ ਸੰਯਯਾਵੇ ਏ

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਏ ਲਾਓ! ਜੇ ਮਨੁਸ਼ ਐ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ੍ਹੁੰ ਏ ਤੇਨੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ੍ਹੁੰ ਏ

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਤੇ ਮਨੁਖ ਛੰਮੇਸ਼ਾ ਆਖਿਆਤਿਕ ਅਵਧਵਸਥਾ ਮਾਂ ਰਣੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਨਾਮ ਮਾਂ ਬਿਨ ਰਹੇ ਏ॥੩॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਤੂੰ ਸਵਧੰ ਜ ਘਬੁੰ ਸ੍ਰਜਨ ਕਰਵਾਵਾਯੋ ਏ ਤਾਰੰ ਕਰੇਬੁੰ ਜ ਘਬੁੰ ਥਾਧ ਏ

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਤਾਰਾ ਬਿਨਾ ਘੀਯੁੰ ਕੋਏਨਥੀ

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਸ੍ਰਜਨ ਕਰੀਨੇ ਯੁਧੀਨੀ ਸੰਭਾਯ ਪਯਾ ਤੂੰ ਪੋਤੇ ਜ ਕੇ ਏ ਅਨੇ ਫਰੇਕਨਾ ਫਿਕਨੀ ਸੰਭਾਯ ਪਯਾ ਕੇ ਏ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਏ ਫਾਸ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਗੁਰੁਨੀ ਫਾਰਯਮਾਂ ਰਹੇ ਏ ਤੇਨੀ ਅੰਫਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਥਏ ਜਾਧ ਏ ॥੪॥
॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸ਼ਾ ਮਭੇਕ ੧,

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰਜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਏ ਭਯਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰਮਾਂ ਨਿਵਾਸ ਏ ਜੇਮਾਂ ਏ ਪ੍ਰਭੂਏ ਪਾਞੀਨੇ ਆਗ ਸ੍ਰਜਨ ਕਧਾ ਏ

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਭੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਜੇ ਮੋਛਰੂਪੀ ਕਾਫ਼ ਏ ਏਮਾਂ ਪਯੋਥੀ ਧਾਕੀ ਫਾਕਾਤੁੰ ਨਥੀ ਆਪਯੀ ਸਾਮੇ ਜ ਘਬਾ ਏਮਾਂ ਫੂਘਤਾ
ਜਏ ਰਫ਼ਾ ਏ ॥੧॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥

ਏ ਮਨ! ਏ ਮੂਝ ਮਨ! ਤੂੰ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾਨੇ ਧਾਫ਼ ਨਥੀ ਕਰਤੁ

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੂੰ ਜੇਮ ਪਰਮਾਤਮਾਨੇ ਭੁਭਾਵਤੁੰ ਜਏਸ਼ਾ ਤੇਮ ਤੇਮ ਤਾਰਾ ਅੰਫਰ ਗੁਯੋ ਫਟਵਾ ਕਾਯਾਏ ॥੧॥ ਬਿਰਾਮ
॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਫੂੰ ਜਤੀ ਨਥੀ ਨੇ ਫੂੰ ਸਤੀ ਪਯਾ ਨਥੀ ਅਨੇ ਫੂੰ ਭਯੋਕੀ ਪਯਾ ਨਥੀ ਮਾਰੁ ਯੁਧਨ ਮੁਰਯੋਵਾਯੁੰ
ਘਨੇਬੁੰ ਏ

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਆਖੀ ਨਾਨਕ વિਨੰતੀ કરે છે કે ગુરુની શરણમાં રાખ જેને તું ભુલ્યો નથી ॥੨॥੩॥

ਆਸા મਹਲਾ ੫ ॥

આશા મહેલ ੫

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

તને સુંદર માનવ શરીર મળ્યું છે

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

પરમાત્માને મળવાની તારી પાસે આ જ તક છે

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

બીજા બધા તારા કામો કાંઈ કામના નથી

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

સાધુ સંગતમાં મળીને બેસ્યા કર અને માત્ર પ્રભુનામનું સ્મરણ જ કર ॥੧॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

સંસાર સમુદ્રને પાર કરવાની કોશિશમાં લાગી રહે

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

કેમ કે માયાના પ્રેમમાં માનવ જન્મ વ્યર્થ જઈરહ્યો છે ॥੧॥ વિરામ

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

તું પ્રભુનું સ્મરણ કરતો નથી મહેનત કરતો નથી મનના વિકારોને રોકવાનો કોઈ પ્રયત્ન કરતો નથી તું ધર્મ પણ કમાતો નથી

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

તે ગુરુની સેવા કરી નથી અને તે માલિક પ્રભુનું નામ પણ જાપ કર્યો નથી

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

નાનક કહે છે, હે પ્રભુ! અમે જીવો નીચ કર્મ કરવાવાળા છીએ

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

તારી શરણમાં પડ્યા છીએ અમારી લાજ રાખો ॥੨॥੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਐਕ ਏ. ਘਖੀ ਜੁਤ ਅਦੁਲੁਤ ਗੁਰੂ (ਓਸ਼ਰ) ਨੀ ਏ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਭੀਧ ਤਥਵਾਰ (ਫੁਏ ਕਤਅਿਓਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਭਗਵਾਨ) ਅਮਨੇ ਮਦਦ ਕਰੇ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਸਮਾ ਗੁਰੂ ਫ਼ਾਰਾ ਪਠਿਤ ਆਦਰਭੀਧ ਤਥਵਾਰਨੀ ਓਡ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪਛੇਲਾ ਤਥਵਾਰਨੇ ਧਾਦ ਕਰੋ (ਫੁਏ ਕਤਅਿਓਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਭਗਵਾਨ); ਪਈ ਨਾਨਕਨੇ ਧਾਦ ਕਰੋ (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਪਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਅਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਨੇ ਧਾਦ ਕਰੋ ਅਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ; ਤੇਓ ਅਮਨੇ ਮਦਦ ਕਰੇ! (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਫਰਗੋਵਿੰਦ ਅਨੇ ਆਦਰਭੀਧ ਗੁਰੂ ਫਰ ਰਾਧਨੇ ਧਾਦ ਕਰੋ ਅਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ. (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਭੀਧ ਗੁਰੂ ਫਰ ਡਿਞਨੁੰ ਸਮਰਭਾ ਕਰੋ ਅਨੇ ਤੇਮਨੁੰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ, ਜੇਮਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਥੀ ਤਮਾਮ ਦੁ:ਖੋ ਫ਼ੂਰ ਥਓ ਜਾਧ ਏ. (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਘਭਾਫ਼ਰਨੇ ਧਾਦ ਕਰੋ ਅਨੇ ਪਈ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪਤਿਨਾ ਨਵ ਸ਼੍ਰੋਤ ਤਮਾਰਾ ਧਰੇ ਉਤਾਵਯਥੀ ਆਵਸ਼ੋ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਓਓ ਭਗਵਾਨ! ਫ਼ੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਅਮਨੇ ਮਾਰ੍ਗ ਘਤਾਵੀਨੇ ਦਰੇਕ ਜਾਯਾਏ ਅਮਨੇ ਮਦਦ ਕਰੋ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਭੀਧ ਦਸਮਾ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਨੇ ਧਾਏ ਕਰੋ (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ). ਓਭ ਭਗਵਾਨ! ਕੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਅਮਨੇ ਮਾਰਗ ਘਟਾਵੀਨੇ ਦਰੇਕ ਜਾਗਿਆ ਅਮਨੇ ਮਦਦ ਕਰੋ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਭੀਧ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾਂ ਸਮਾਵਿਏ ਦਸ ਰਾਜਾਓਨਾ ਦਿਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰ ਵਿਚਾਰੋ ਅਨੇ ਮਨਨ ਕਰੋ ਅਨੇ ਤਮਾਰਾ ਵਿਚਾਰੋਨੇ ਏਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਤਰਫ਼ ਫ਼ੇਰਵੀ ਅਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਨਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਨੇ ਆਨੰਦ ਮੇਯਵੀ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਲੁਤ ਭਗਵਾਨ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਧਾਰ ਪੁਤ੍ਰੀ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਨਾ) ਨਾ ਪਾਂਧ ਪ੍ਰਿਥਿ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਓਨਾ ਕਾਰ੍ਧੋ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚਾਰੋ; ਧਾਵੀਸ਼ ਸ਼ਾਫੀਓਮਾਂਥੀ; ਅਦਮ੍ਧ ਨਿਸ਼ਚਧਨਾ ਘਣਾਦੁਰ ਸ਼ੀਘੋਮਾਂਥੀ; ਨਾਮਨਾ ਰੰਗਮਾਂ ਰੰਗਾਧੇਵਾ ਭਕਤੀਮਾਂਥੀ; ਜੇਓ ਨਾਮਮਾਂ ਵੀਨ ਭਤਾ; ਜੇਓ ਨਾਮਨੂੰ ਸਮਰਪਾ ਕਰੋ ਓ ਅਨੇ ਸਭਵਾਸਮਾਂ ਭੋਜਨ ਵਛੋਧੇ ਓ; ਜੇਓ ਮਫ਼ਤ ਰਸੀਡਾ ਸ਼ਰੂ ਕਰ੍ਧਾ ਓ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਤਥਵਾਰੋ ਧਵਾਵਤਾ ਭਤਾ (ਸਤ੍ਧਨੀ ਜਾਯਵਾਹੀ ਮਾਟੇ); ਜੇਓ ਅਨ੍ਧਨੀ ਘਾਮੀਓਨੇ ਨਜਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ ਓ; ਉਪਰੋਕ੍ਤ ਘਧਾ ਸ਼ੁਧੁ ਅਨੇ ਘਰੇਘਰ ਸਮਰਪਿਤ ਭਤਾ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਦਲੁਤ ਭਗਵਾਨ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤੇ ਘਣਾਦੁਰ ਸ਼ੀਘ ਪੁਰੂਖੋ ਤੇਮਜ਼ ਸ਼ੀਘੋ ਫ਼ਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੇਥ ਅਨਨ੍ਧ ਸੇਵਾ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚਾਰੋ ਅਨੇ ਧਾਏ ਰਾਘੋ, ਜੇਓ ਤੇਮਨਾ ਮਾਧਾਨੂੰ ਘਵਿਦਾਨ ਆਘ੍ਧੁ ਪਰੰਤੁ ਤੇਮਨਾ ਸ਼ੀਘ ਧਰਮਨੇ ਸਮਰਪਾਧ ਨ ਕਰ੍ਧੁ; ਜੇਓ ਪੋਤਾਨੇ ਸ਼ਰੀਰਨਾ ਦਰੇਕ ਸਾਂਧਾਮਾਂਥੀ ਟੁਕਡਾ ਕਰੀ ਨਾਘ੍ਧਾ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਘੋਪਰੀ ਉਪਰਨੀ ਧਾਮਡੀ ਕਾਫੀ ਨਾਘੀ; ਜੇਓ ਪੈਡਾਂ ਪਰ ਘਾਂਧੀਨੇ ਫ਼ੇਰਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਧਾ ਭਤਾ ਅਨੇ ਟੁਕਡਾ ਕਰੀ ਏਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਧਾ ਭਤਾ; ਜੇ ਆਰੀ ਫ਼ਾਰਾ ਕਾਪਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਧਾ ਭਤਾ; ਜੇਓ ਜ਼ੁਵਤਾ ਉਡਾਡਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਧਾ ਭਤਾ; ਜੇਓ ਗੁਰੂਫ਼ਾਰਾਨੀ ਗਰਿਮਾ ਜਾਯਵਾ ਮਾਟੇ ਪੋਤਾਨੂੰ ਘਵਿਦਾਨ ਆਘ੍ਧੁ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਸ਼ੀਘ ਧਰਮਨੋ ਧ੍ਧਾਗ ਕਰ੍ਧੋ ਨ ਭਤੋ; ਜੇਓ ਤੇਮਨਾ ਸ਼ੀਘ ਧਰਮਨੂੰ ਪਾਥਨ ਕਰ੍ਧੁ ਅਨੇ ਤੇਮਨਾ ਓਥਵਾ ਸ਼ਾਸ ਸੁਧੀ ਤੇਮਨਾ ਵਾਂਘਾ ਵਾਯ ਘਧਾਵ੍ਧਾ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ

ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤਮਾਰਾ ਵਿਚਾਰੋ ਸ਼ੀਘ ਬਰਮਨੀ ਤਮਾਮ ਯੇਠਠੀ ਅਨੇ ਤਮਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾਓਂ ਤਰਫ਼ ਝੇਰਵੀ; ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪਛੇਲਾ ਸਮਗ੍ਰ ਆਦਰਸ਼ੀਯ ਯਾਕਸਾ ਆ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰੇ ਓ ਤੇ ਤੇਓ ਤਮਾਰਾ ਨਾਮਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰੇ; ਅਨੇ ਆਵਾ ਧਿਆਨ ਫ਼ਾਰਾ ਤਮਾਮ ਆਨੰਦ ਅਨੇ ਆਰਾਮ ਮਯੇ।

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ,

ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਯਥਾ ਪਯਾ ਆਦਰਸ਼ੀਯ ਯਾਕਸਾ ਭਾਯਰ ਓ, ਤ੍ਯਾਂ ਤਮਾਨੂੰ ਰਖਾਯਾ ਅਨੇ ਝੁਪਾ ਆਪੋ; ਮਝਤ ਰਸੋਝੁੰ ਅਨੇ ਤਥਵਾਰ ਝਯਾਰੇਯ ਨਿਝਯ ਨ ਯਾਯ; ਤਮਾਰਾ ਲਝਤੀਨੂੰ ਸੰਮਾਨ ਯਾਯਵੀ; ਸ਼ੀਘ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵਿਯਯ ਆਪੋ; ਆਦਰਸ਼ੀਯ ਤਥਵਾਰ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਅਮਾਰੀ ਸਭਾਯ ਮਾਟੇ ਆਵੇ; ਯਾਕਸਾਨੇ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਸੰਮਾਨ ਮਯੇ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ,
ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ
ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਝੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਸ਼ੀਘੋਨੇ ਸ਼ੀਘ ਬਰਮਨੀ ਲੇਟ, ਕਾਂਘਾ ਵਾਯਨੀ ਲੇਟ, ਸ਼ੀਘ ਝਾਧਫ਼ਾਯੋਨੂੰ ਪਾਯਨ ਕਰਵਾਨੀ ਲੇਟ, ਫੈਵੀ ਜ਼ਾਨਨੀ ਲੇਟ, ਫੁਠ ਵਿਸ਼ਾਸਨੀ ਲੇਟ, ਵਿਸ਼ਾਸਨੀ ਲੇਟ ਅਨੇ ਨਾਮਨੀ ਸ਼ੀਘੀ ਮੋਟੀ ਲੇਟ ਆਪੋ. ਛੇ ਲਗਵਾਨ! ਗਾਧਿਝਾਯੋ, ਛਵੇਕੀ ਅਨੇ ਯੇਨਰੋ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਅਸ਼ਿਤਵਮਾਂ ਓ; ਸਤ੍ਯਨੋ ਝਯਾਰੇਯ ਵਿਯਯ ਥਾਯ; ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਘਧਾ ਸ਼ੀਘੋਨਾ ਮਨ ਨਮ੍ਰ ਰਛੇ ਅਨੇ ਤੇਮਨੀ ਸ਼ਾਯਾਪਯਾ ਉਜ਼ਤ ਰਛੇ; ਛੇ ਲਗਵਾਨ! ਤਮੇ ਸ਼ਾਯਾਪਯਾਨਾ ਰਖਝ ਓ।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

હે સાચા પિતા, વાહ ગુરુ! તમે નમ્ર લોકોનું સન્માન છો, અસહાય લોકોની શક્તિ છો, આશ્રય વિનાનું આશ્રય છો, અમે તમારી હાજરીમાં નમ્રતાપૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ છીએ...
..(અહીં કરવામાં આવેલ પ્રસંગ અથવા પ્રાર્થનાને બદલે).

ઔષ્ઠ વાળા ઘાટા ટૂંલ ચૂંક માઢ કરની। સરથૅત દે કારજ રાસ કરને।

ઉપરોક્ત પ્રાર્થનાના પાઠ કરવામાં અમારી ભૂલો અને ખામીઓને કૃપા કરીને માફ કરો.
કૃપા કરીને સર્વના ઉદ્દેશ્યને પૂર્ણ કરો.

**સેઁ પિઆરે મેલ, જિનું મિલિઆં ટેરા ન ચિંતઆવે। નાનક નામ ચઢુદી કલા, ટેરે
ઢાઢે સરથૅત દા ઢલા।**

કૃપા કરીને અમને એવા સાચા ભક્તોને મળવાનું કારણ આપો કે જેમને મળીને અમે
તમારા નામનું સ્મરણ અને ધ્યાન કરી શકીએ. હે ભગવાન! સાચા ગુરુ નાનક દ્વારા,
તમારું નામ ઉજ્જત થાય, અને બધા તમારી ઇચ્છા મુજબ સમૃદ્ધ થાય.

વાહિગુરુ જી કા ખાલસા, વાહિગુરુ જી કી ફતહિ

ખાલસા ભગવાનનો છે; બધી જીત ભગવાનની જીત છે.

જર્ની માટે ફિલોસોફી

શીખ ધર્મની ફિલોસોફી તર્ક, વ્યાપકતા અને આધ્યાત્મિક અને ભૌતિક જગત પ્રત્યેના તેના "ફીલ્સ વિના" અભિગમ દ્વારા વર્ગીકૃત થયેલ છે. તેનું ધર્મશાસ્ત્ર સરળતા દ્વારા ચિહ્નિત થયેલ છે. શીખ નીતિશાસ્ત્રમાં વ્યક્તિની પોતાની અને સમાજ (સંગત) પ્રત્યેની ફરજ વચ્ચે કોઈ સંઘર્ષ નથી.

શીખ ધર્મ એ લગભગ 500 વર્ષ પહેલાં ગુરુ નાનક દ્વારા સ્થાપિત વિશ્વનો સૌથી યુવા ધર્મ છે. તે એક સર્વોચ્ચ અસ્તિત્વ અને બ્રહ્માંડના સર્જક (વાહેગુરુ)માં વિશ્વાસ પર ભાર મૂકે છે. તે શાશ્વત આનંદ માટે એક સરળ સીધો માર્ગ પ્રદાન કરે છે અને પ્રેમ અને વૈશ્વિક ભાઈચારાનો સંદેશ ફેલાવે છે. શીખ ધર્મ સખત રીતે એકેશ્વરવાદી વિશ્વાસ છે અને તે ભગવાનને એકમાત્ર એક તરીકે ઓળખે છે જે સમય અથવા જગ્યાની મર્યાદાઓને આધીન નથી.

શીખ ધર્મ માને છે કે માત્ર એક જ ભગવાન છે, જે સર્જનહાર, પાલનહાર, વિનાશક છે અને માનવ સ્વરૂપ લેતો નથી. શીખ ધર્મમાં અવતારના સિદ્ધાંતને કોઈ સ્થાન નથી. તે દેવી-દેવતાઓ અને અન્ય દેવી-દેવતાઓને કોઈ મૂલ્ય નથી આપતું.

શીખ ધર્મમાં નૈતિકતા અને ધર્મ એક સાથે જાય છે. આધ્યાત્મિક વિકાસ તરફ પગ મૂકવા માટે વ્યક્તિએ રોજિંદા જીવનમાં નૈતિક ગુણો અને સદ્ગુણોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. પ્રામાણિકતા, કરુણા, ઉદારતા, ધૈર્ય અને વિનમ્રતા જેવા ગુણો માત્ર પ્રયત્નો અને દ્રઢતાથી જ ધડી શકાય છે. આપણા મહાન ગુરુઓનું જીવન આ દિશામાં પ્રેરણા સ્ત્રોત છે.

શીખ ધર્મ શીખવે છે કે માનવ જીવનનું ધ્યેય જન્મ અને મૃત્યુના ચક્રને તોડીને ભગવાન સાથે વિલીન થવાનું છે. આ ગુરુના ઉપદેશોનું પાલન કરીને, પવિત્ર નામ (નામ) પર ધ્યાન અને સેવા અને દાનના કાર્યો દ્વારા પૂર્ણ કરી શકાય છે.

નામ માર્ગ ઈશ્વરના સ્મરણ માટે દૈનિક ભક્તિ પર ભાર મૂકે છે. મુક્તિ મેળવવા માટે વ્યક્તિએ પાંચ લાગણીઓ, જેમ કે, કામ (ઇચ્છા), ક્રોધ (ક્રોધ), લોભ (લોભ), મોહ (સાંસારિક આસક્તિ) અને અહંકાર (ગૌરવ) પર નિયંત્રણ રાખવું પડશે. યુનિયન શીખ ધર્મમાં ઉપવાસ અને તીર્થયાત્રા, શુકન અને તપસ્યા જેવી ધાર્મિક વિધિઓ અને નિયમિત પ્રથાઓને નકારવામાં આવે છે. માનવ જીવનનું ધ્યેય ભગવાન સાથે વિલીન થવાનું છે અને આ ગુરુ ગ્રંથ સાહિબના ઉપદેશોનું પાલન કરીને પૂર્ણ થાય છે. શીખ ધર્મ ભગતિ માર્ગ અથવા ભક્તિ માર્ગ પર ભાર મૂકે છે. જો કે, તે જ્ઞાન માર્ગ (જ્ઞાનનો માર્ગ) અને કરમ માર્ગ (ક્રિયાનો માર્ગ) ના મહત્વને ઓળખે છે. આધ્યાત્મિક ધ્યેય સુધી પહોંચવા માટે તે ભગવાનની કૃપા મેળવવાની જરૂરિયાત પર સૌથી વધુ ભાર મૂકે છે.

શીખ ધર્મ એ આધુનિક, તાર્કિક અને વ્યવહારુ ધર્મ છે. તે માને છે કે સામાન્ય પારિવારિક જીવન (ગ્રહાસ્ત) મુક્તિ માટે કોઈ અવરોધ નથી. મોક્ષ મેળવવા માટે બ્રહ્મચર્ય કે સંસારનો ત્યાગ જરૂરી નથી. દુન્યવી દુષ્ટતાઓ અને લાલચ વચ્ચે અલગ રહીને જીવવું શક્ય છે. ભક્તે સંસારમાં રહેવું જોઈએ અને તેમ છતાં તેનું માથું સામાન્ય તણાવ અને અશાંતિથી ઉપર રાખવું જોઈએ. તે એક વિદ્વાન સૈનિક, અને ભગવાન માટે સંત હોવા જોઈએ.

શીખ ધર્મ એક સર્વશ્રેષ્ઠ અને "સાંપ્રદાયિક ધર્મ" છે અને તેથી તે જાતિ, સંપ્રદાય, જાતિ અથવા લિંગ પર આધારિત તમામ ભેદોને નકારે છે. તે માને છે કે ભગવાનની નજરમાં તમામ મનુષ્ય સમાન છે. ગુરુઓએ સ્ત્રીઓની સમાનતા પર ભાર મૂક્યો અને સ્ત્રી ભૂણહત્યા અને સતી (વિધવા સળગાવવાની) પ્રથાને નકારી કાઢી. તેઓએ વિધવા પુનર્વિગ્રહનો પણ સક્રિયપણે પ્રચાર કર્યો અને પરદા પ્રણાલી (બુરખો પહેરતી સ્ત્રીઓ)ને નકારી કાઢી. મનને તેમના પર કેન્દ્રિત રાખવા માટે વ્યક્તિએ પવિત્ર નામ (નામ)નું ધ્યાન કરવું જોઈએ અને સેવા અને દાનના કાર્યો કરવા જોઈએ. ભીખ માગીને કે અપ્રમાણિક માધ્યમથી નહીં પણ પ્રામાણિક કાર્ય (કિરાત કર્ણ) દ્વારા આજીવિકા મેળવવી એ સન્માનજનક માનવામાં આવે છે. વંદ છકના, અન્ય લોકો સાથે શેર કરવી એ પણ એક સામાજિક જવાબદારી છે. વ્યક્તિ પાસેથી દસવંધ (તેની કમાણીનો 10%) દ્વારા જરૂરિયાતમંદ લોકોને મદદ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. સેવા, સમુદાય સેવા પણ શીખ ધર્મનો અભિન્ન અંગ છે. દરેક ગુરુદ્વારામાં મળતું મફત સામુદાયિક રસોડું (લંગર) એ આ સમુદાય સેવાની એક અભિવ્યક્તિ છે.

શીખ ધર્મ આશાવાદ અને આશાની હિમાયત કરે છે. તે નિરાશાવાદની વિચારધારાને સ્વીકારતો નથી. ગુરુઓ માનતા હતા કે આ જીવનનો એક હેતુ અને ધ્યેય છે. તે સ્વયં અને ભગવાનની અનુભૂતિની તક આપે છે. તદુપરાંત, માણસ તેના પોતાના કાર્યો માટે જવાબદાર છે. તે તેની ક્રિયાઓના પરિણામોથી પ્રતિરક્ષાનો દાવો કરી શકતો નથી. તેથી તે જે કરે છે તેમાં તેણે ખૂબ જ સતર્ક રહેવું જોઈએ.

શીખ ધર્મગ્રંથ, ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, શાશ્વત ગુરુ છે. આ એકમાત્ર ધર્મ છે જેણે પવિત્ર ગ્રંથને ધાર્મિક ઉપદેશકનો દરજ્જો આપ્યો છે. શીખ ધર્મમાં જીવંત માનવ ગુરુ (દેહધારી) માટે કોઈ સ્થાન નથી.

મહિલાઓની ભૂમિકા

શીખ ધર્મના સિદ્ધાંતો જણાવે છે કે સ્ત્રીઓમાં પુરુષો જેવો જ આત્મા છે અને તેમની આધ્યાત્મિકતા કેળવવાનો સમાન અધિકાર છે. તેઓ ધાર્મિક મંડળોનું નેતૃત્વ કરી શકે છે, અખંડ પાથ (પવિત્ર ગ્રંથોનું સતત પઠન) માં ભાગ લઈ શકે છે, કીર્તન કરી શકે છે (સ્ત્રીઓનું સમૂહ ગાયન), ગ્રંથીઓ (પાદરીઓ) તરીકે કામ કરી શકે છે. તેઓ તમામ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક, સામાજિક અને બિનસાંપ્રદાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. શીખ ધર્મ એ પ્રથમ મુખ્ય વિશ્વ ધર્મ હતો જેણે સ્ત્રી અને પુરુષને સમાનતા આપી હતી. ગુરુ નાનક, લિંગ-આધારિત સમાનતાનો ઉપદેશ આપ્યો, અને તેમના અનુગામી ગુરુઓએ મહિલાઓને શીખ પૂજા અને વ્યવહારની તમામ પ્રવૃત્તિઓમાં સંપૂર્ણ ભાગ લેવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા.

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"સ્ત્રીઓ અને પુરુષો, બધા ભગવાન દ્વારા બનાવવામાં આવ્યા છે. આ બધું ભગવાનનું નાટક છે. નાનક કહે છે, તમારી બધી રચના સારી અને પવિત્ર છે" -SGGS p.304

શીખ ઇતિહાસમાં મહિલાઓની ભૂમિકાને નોંધવામાં આવી છે જે તેમને સેવા, ભક્તિ, બલિદાન અને પુરુષોની બહાદુરીમાં સમાન તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. સ્ત્રીઓના નૈતિક ગૌરવ, સેવા અને આત્મ બલિદાનના ઘણા ઉદાહરણો શીખ પરંપરામાં લખાયેલા છે.

શીખ ધર્મ અનુસાર સ્ત્રી અને પુરુષ એક જ સિક્કાની બે બાજુ છે. આંતરસંબંધો અને પરસ્પર નિર્ભરતાની વ્યવસ્થામાં જ્યાં પુરુષ સ્ત્રીમાંથી જન્મ લે છે અને સ્ત્રી પુરુષના બીજમાંથી જન્મે છે. શીખ ધર્મ અનુસાર એક પુરુષ સ્ત્રી વિના તેના જીવનમાં સુરક્ષિત અને સંપૂર્ણ અનુભવી શકતો નથી, અને પુરુષની સફળતા તે સ્ત્રીના પ્રેમ અને સમર્થન સાથે સંબંધિત છે જે તેનું જીવન તેની સાથે શેર કરે છે, અને તેનાથી વિપરિત. ગુરુ નાનકે કહ્યું:

"[તે] એક સ્ત્રી છે જે જાતિને ચાલુ રાખે છે" અને આપણે "સ્ત્રીને શાપિત અને નિંદા ન ગણવી જોઈએ, [જ્યારે] સ્ત્રીમાંથી નેતાઓ અને રાજાઓ જન્મે છે." એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 473. મુક્તિ: એક મહત્વનો મુદ્દો એ છે કે શું ધર્મ સ્ત્રીઓને મુક્તિ, ભગવાનની અનુભૂતિ અથવા ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક ક્ષેત્ર પ્રાપ્ત કરવા માટે સક્ષમ માને છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"સર્વ જીવોમાં પ્રભુ વ્યાપી છે, ભગવાન સ્ત્રી અને પુરુષના તમામ સ્વરૂપોમાં વ્યાપેલા છે" (ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, પૃષ્ઠ 605).

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબના ઉપરોક્ત વિધાનથી, ભગવાનનો પ્રકાશ બંને જાતિઓ સાથે સમાન રીતે રહે છે. તેથી સ્ત્રી અને પુરુષ બંને ગુરુના ઉપદેશોનું પાલન કરીને સમાન રીતે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ઘણા ધર્મોમાં, સ્ત્રીને પુરુષની આધ્યાત્મિકતામાં અવરોધ માનવામાં આવે છે, પરંતુ શીખ ધર્મમાં એવું નથી. ગુરુ આનો અસ્વીકાર કરે છે. 'સિખ ધર્મ પર વર્તમાન વિચારો'માં, એલિસ બાસર્કે જણાવે છે કે,

"પ્રથમ ગુરુએ સ્ત્રીને પુરુષની બરાબરી પર મૂકી...સ્ત્રી એ પુરુષ માટે અડચણ ન હતી, પરંતુ ભગવાનની સેવામાં અને મુક્તિની શોધમાં ભાગીદાર હતી".

લગ્ન: ગુરુ નાનકે ગૃહસ્થની ભલામણ કરી - ગૃહસ્થ જીવન, બ્રહ્મચર્ય અને ત્યાગને બદલે, પતિ અને પત્ની સમાન ભાગીદાર હતા અને બંનેને વફાદારીનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. પવિત્ર શ્લોકોમાં, ઘરેલું સુખને એક પ્રિય આદર્શ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે અને લગ્નને દૈવી પ્રત્યેના પ્રેમની અભિવ્યક્તિ માટે ચાલતું રૂપક પ્રદાન કરવામાં આવ્યું છે. ભાઈ ગુરદાસ, પ્રારંભિક શીખ ધર્મના કવિ અને શીખ સિદ્ધાંતના અધિકૃત દુભાષિયા, સ્ત્રીઓને ઉચ્ચ શ્રદ્ધાંજલિ આપે છે. તે કહે છે:

"એક સ્ત્રી, તેના માતાપિતાના ઘરમાં પ્રિય છે, તેના પિતા અને માતા દ્વારા ખૂબ જ પ્રિય છે. તેના સાસરિયાઓના ઘરમાં, તે પરિવારનો આધારસ્તંભ છે, તેના સારા નસીબની બાંધધરી છે... આધ્યાત્મિક શાણપણમાં વહેંચણી અને જ્ઞાન અને ઉમદા ગુણોથી સંપન્ન સ્ત્રી, પુરુષનો બીજો અડધો ભાગ, તેને મુક્તિના દ્વાર સુધી લઈ જાય છે." (વારણ, વી.16)

સમાન દરજ્જો: પુરુષો અને સ્ત્રીઓ વચ્ચે સમાન દરજ્જો સુનિશ્ચિત કરવા માટે, ગુરુઓએ દીક્ષા, સૂચના અથવા સંગત (પવિત્ર ફેલોશિપ) અને પંગત (સાથે ભોજન) પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લેવાની બાબતોમાં જાતિઓ વચ્ચે કોઈ ભેદ રાખ્યો નથી. સરૂપ દાસ ભલ્લા, મહિમા પ્રકાશના જણાવ્યા અનુસાર, ગુરુ અમરદાસે સ્ત્રીઓ દ્વારા બુરખાના ઉપયોગનો વિરોધ કર્યો હતો. તેમણે શિષ્યોમાં કેટલાક સમુદાયોની દેખરેખ રાખવા માટે સ્ત્રીઓને સોંપ્યું અને સતી પ્રથા વિરુદ્ધ ઉપદેશ આપ્યો. શીખ ઇતિહાસમાં માતા ગુજરી માઈ ભાગો, માતા સુંદરી, રાણી સાહિબ કૌર, રાણી સદા કૌર અને મહારાણી જિંદ કૌર જેવી ઘણી સ્ત્રીઓના નામ નોંધવામાં આવ્યા છે, જેમણે તેમના સમયની ઘટનાઓમાં મહત્વપૂર્ણ ભૂમિકાઓ ભજવી હતી.

શિક્ષણ: શીખ ધર્મમાં શિક્ષણને ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ માનવામાં આવે છે. તે કોઈપણની સફળતાની ચાવી છે. તે વ્યક્તિગત વિકાસની પ્રક્રિયા છે અને તે જ કારણ છે કે ત્રીજા ગુરુએ ઘણી શાળાઓની સ્થાપના કરી. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"બધું દૈવી જ્ઞાન અને ચિંતન ગુરુ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે" (ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, પૃષ્ઠ 831).

બધા માટે શિક્ષણ આવશ્યક છે અને દરેક વ્યક્તિએ શ્રેષ્ઠ બનવા માટે કામ કરવું જોઈએ. ત્રીજા ગુરુ દ્વારા મોકલવામાં આવેલા શીખ મિશનરીઓમાં બાવન મહિલાઓ હતી. ડો મોહિન્દર કૌર ગીલ 'ધ રોલ એન્ડ સ્ટેટસ ઓફ શીખ વુમન'માં લખે છે, "ગુરુ અમર દાસને ખાતરી હતી કે જ્યાં સુધી મહિલાઓ દ્વારા સ્વીકારવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કોઈ પણ ઉપદેશો મૂળિયામાં ન આવી શકે".

કપડાં પર પ્રતિબંધો: સ્ત્રીઓને બુરખો ન પહેરવાની આવશ્યકતા ઉપરાંત, શીખ ધર્મ ડ્રેસ કોડ અંગે એક સરળ પણ ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ નિવેદન આપે છે. આ લિંગને ધ્યાનમાં લીધા વિના તમામ શીખોને લાગુ પડે છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"તે કપડાં પહેરવાનું ટાળો જેમાં શરીર અસ્વસ્થ હોય અને મન ખરાબ વિચારોથી ભરેલું હોય." SGGGS, પૃષ્ઠ 16

આમ, શીખોને ખ્યાલ આવશે કે કયા પ્રકારનાં કપડાં મનમાં ખરાબ વિચારોથી ભરે છે અને તેનાથી દૂર રહેવું જોઈએ. શીખ મહિલાઓને કિરપાન (તલવાર) અને અન્ય વડે પોતાનો બચાવ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે, આ મહિલાઓ માટે અનન્ય છે કારણ કે ઇતિહાસમાં તે પ્રથમ વખત છે જ્યારે મહિલાઓને પોતાનો બચાવ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવી હતી અને તેઓ શારીરિક સુરક્ષા માટે પુરુષો પર નિર્ભર રહેવાની અપેક્ષા નથી.

SGGS અવતરણો: "પૃથ્વી અને આકાશમાં, મને કોઈ સેકન્ડ દેખાતું નથી. બધી સ્ત્રીઓ અને પુરુષોમાં, તેમનો પ્રકાશ ઝળકે છે." સ્ત્રીની અંદર, પુરુષની કલ્પના થાય છે; સ્ત્રી સાથે તેણે સગાઈ કરી છે અને લગ્ન કર્યા છે. સ્ત્રી તેની મિત્ર બને છે; સ્ત્રી દ્વારા, ભાવિ પેઢીઓ આવે છે. જ્યારે તેની સ્ત્રી મૃત્યુ પામે છે, ત્યારે તે બીજી સ્ત્રીને શોધે છે; સ્ત્રી સાથે તે બંધાયેલો છે. તો શા માટે તેણીને ખરાબ કહો? તેણીમાંથી, રાજાઓ જન્મે છે. સ્ત્રીમાંથી સ્ત્રી જન્મે છે; સ્ત્રી વિના, ત્યાં કોઈ નહીં હોય. ગુરુ નાનક, એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 473

દહેજના સંદર્ભમાં: "હે ભગવાન, મારા લગ્નની ભેટ અને દહેજ તરીકે મને તમારું નામ આપો." શ્રી ગુરુ રામ દાસ જી, પૃષ્ઠ 78, પંક્તિ 18 SGGGS

પરદાની પ્રથા વિશે: "રહે, રહે, ઓ વહુ - તમારા ચહેરાને પડદાથી ઢાંકશો નહીં. અંતે, આ તમને અડધી છીપ પણ લાવશે નહીં. તમે પહેલા તેના ચહેરા પર પડદો પાડતા હતા. તેના પગલે ચાલશો નહીં. તમારા ચહેરા પર પડદો પાડવાની એકમાત્ર યોગ્યતા એ છે કે થોડા દિવસો માટે, લોકો કહેશે કે "કેવી ઉમદા કન્યા આવી છે." તમારો પડદો ત્યારે જ સાચો થશે જ્યારે તમે ગ્લોરિયસને છોડી દો, નાયશો અને ગાશો. ભગવાનની સ્તુતિ. -P. 484, SGGGS

સત્રીઓ અને ખરેખર તમામ આત્માઓને આધ્યાત્મિક જીવન જીવવા માટે ભારપૂર્વક પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા: "આવો, મારી વહાલી બહેનો અને આધ્યાત્મિક સાથીઓ; મને તમારા આલિંગનમાં આલિંગન આપો. યાવો સાથે મળીએ, અને આપણા સર્વશક્તિમાન પતિ ભગવાનની વાર્તાઓ કહીએ."-ગુરુ નાનક , પૃષ્ઠ 17, SGGS.

"મિત્ર, બીજા બધા વસ્ત્રો સુખનો નાશ કરે છે, અંગો માટે પહેરવાથી પીડા થાય છે, અને ખોટા વિચારોથી મન ભરાય છે"-SGGS પૃષ્ઠ 16

પાઘડીનું મહત્વ

પાઘડી હંમેશા શીખનો અવિભાજ્ય ભાગ છે અને રહી છે. લગભગ 1500 એડી અને શીખ ધર્મના સ્થાપક ગુરુ નાનકના સમયથી, શીખો પાઘડી પહેરે છે.

પાઘડી અથવા "પગરી" ઘણીવાર ટૂંકાવીને "પગ" અથવા "દસ્તર" એ એક જ લેખ માટે વિવિધ બોલીમાં જુદા જુદા શબ્દો છે. આ બધા શબ્દો પુરુષો અને સ્ત્રીઓ બંને દ્વારા તેમના માથાને ઢાંકવા માટે પહેરવામાં આવતા વસ્ત્રોનો સંદર્ભ આપે છે. તે એક હેડડ્રેસ છે જેમાં લાંબા સ્કાર્ફ જેવા કાપડનો એક ટુકડો માથાની આસપાસ ઘા હોય છે અથવા કેટલીકવાર અંદરની "ટોપી" અથવા પટકા હોય છે. પરંપરાગત રીતે ભારતમાં, પાઘડી માત્ર સમાજમાં ઉચ્ચ દરજ્જાના પુરુષો પહેરતા હતા; નીચા દરજ્જાના અથવા નીચી જાતિના પુરુષોને પાઘડી પહેરવાની મંજૂરી ન હતી.

જો કે ગુરુ ગોવિંદ સિંઘ દ્વારા ફાઇવ કેના અથવા પાંચ વિશ્વાસના લેખોમાંથી એક તરીકે કાપેલા વાળ રાખવા ફરજિયાત કરવામાં આવ્યા હતા, તે 1469માં શીખની શરૂઆતથી જ શીખ ધર્મ સાથે ગાઢ રીતે સંકળાયેલું છે. શીખ ધર્મ એ વિશ્વનો એકમાત્ર ધર્મ છે. જે તમામ પુખ્ત પુરુષો માટે પાઘડી પહેરવી ફરજિયાત છે. પશ્ચિમી દેશોમાં પાઘડી પહેરનારા મોટા ભાગના લોકો શીખ છે. શીખ પગડીને દસ્તાર પણ કહેવામાં આવે છે. 'દસ્તર' ફારસી શબ્દ છે. તેનો અર્થ થાય છે 'ઈશ્વરનો હાથ' તેના આશીર્વાદને સૂચિત કરે છે.

શીખો તેમની ઘણી અને વિશિષ્ટ પાઘડીઓ માટે પ્રખ્યાત છે. પરંપરાગત રીતે, પાઘડી આદરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે લાંબા સમયથી માત્ર ખાનદાની માટે આરક્ષિત વસ્તુ છે. ભારતમાં મુઘલ શાસન દરમિયાન માત્ર મુસ્લિમોને જ પાઘડી પહેરવાની છૂટ હતી. બધા બિન-મુસ્લિમોને એક પહેરવા પર સખત પ્રતિબંધ હતો.

ગુરુ ગોવિંદ સિંઘે, મુઘલો દ્વારા આ ઉલ્લંઘનની અવગણનામાં તેમના તમામ શીખોને પાઘડી પહેરવાનું કહ્યું. તેમણે તેમના ખાલસા અનુયાયીઓ માટે નક્કી કરેલા ઉચ્ચ નૈતિક ધોરણોને માન્યતા આપવા માટે આ પહેરવાનું હતું. તેઓ ઇચ્છતા હતા કે તેમનો ખાલસા અલગ હોય અને "બાકીના વિશ્વથી અલગ રહેવા" માટે સંકલ્પબદ્ધ હોય. તેઓ ઇચ્છતા હતા કે તેઓ શીખ ગુરુઓ દ્વારા નિર્ધારિત અનન્ય માર્ગને અનુસરે. આમ, એક પાઘડીધારી શીખ હંમેશા ભીડમાંથી બહાર ઊભો રહ્યો છે, જેમ કે ગુરુનો ઇરાદો હતો; કારણ કે તે ઇચ્છતો હતો કે તેના 'સંત-સૈનિકો' માત્ર સરળતાથી ઓળખી શકાય નહીં, પણ સરળતાથી મળી જાય.

જ્યારે કોઈ શીખ પુરુષ કે સ્ત્રી પાઘડી પહેરે છે, ત્યારે પાઘડી માત્ર કપડાની પટ્ટી બનીને રહી જાય છે; કારણ કે તે શીખના માથા સાથે એક અને સમાન બની જાય છે. પાઘડી, તેમજ શીખો દ્વારા પહેરવામાં આવતી આસ્થાના અન્ય ચાર લેખો, ખૂબ જ આધ્યાત્મિક અને ક્ષણિક મહત્વ ધરાવે છે. જ્યારે પાઘડી પહેરવા સાથે સંકળાયેલા પ્રતીકવાદ ઘણા છે — સાર્વભૌમત્વ, સમર્પણ, સ્વાભિમાન, હિંમત અને ધર્મનિષ્ઠા, પરંતુ, શીખો પાઘડી પહેરે છે તેનું મુખ્ય કારણ બતાવવાનું છે--તેમનો પ્રેમ, આજ્ઞાપાલન અને આદર. ખાલસા ગુરુ ગોવિંદ સિંહ.

ઉપરોક્ત ઉચ્ચ પ્રકાશવાળા શબ્દોને અન્ય કંઈક દ્વારા બદલવાની જરૂર છે. 'કારણો' હોઈ શકે છે

"પાઘડી એ આપણા માટે આપણા ગુરુની ભેટ છે. આ રીતે આપણે આપણી જાતને સિંધો અને કૌર તરીકેનો તાજ પહેરાવીએ છીએ જેઓ આપણી પોતાની ઉચ્ચ ચેતના પ્રત્યે પ્રતિબદ્ધતાના સિંહાસન પર બિરાજમાન છે. પુરુષો અને સ્ત્રીઓ માટે સમાન રીતે, આ પ્રોજેક્ટિવ ઓળખ રાજવી, કૃપા અને વિશિષ્ટતા દર્શાવે છે. તે અન્ય લોકો માટે સિગ્નલ છે કે આપણે અનંતની મૂર્તિમાં જીવીએ છીએ અને બધાની સેવા કરવા માટે સમર્પિત છીએ. પાઘડી સંપૂર્ણ પ્રતિબદ્ધતા સિવાય કંઈપણ રજૂ કરતી નથી. જ્યારે તમે તમારી પાઘડી બાંધીને બહાર ઊભા રહેવાનું પસંદ કરો છો, ત્યારે તમે નિર્ભયપણે એક સિંગલ તરીકે ઊભા રહો છો. છ અબજ લોકોમાંથી બહાર ઉભી વ્યક્તિ. તે સૌથી ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય છે."

તમારી જર્નીમાં નમ્રતા મુખ્ય સાર

નમ્રતા એ શીખ ધર્મનું મહત્વનું પાસું છે. આ મુજબ શીખોએ ભગવાન સમક્ષ નમ્રતાથી નમવું જોઈએ. નમ્રતા અથવા નિમ્રતા, પંજાબીમાં ગાઢ સંબંધ ધરાવતા શબ્દો છે. નિમ્રતા એ એક ગુણ છે જેનો જોરશોરથી ગુરબાનીમાં પ્રચાર કરવામાં આવે છે. આ પંજાબી શબ્દનો અનુવાદ "નમ્રતા", "ઉપયોગ" અથવા "નમ્રતા" છે. કોઈ વ્યક્તિ જેનું મન એ વિચારથી વિચલિત થતું નથી કે તે અથવા તેણી કોઈના કરતાં વધુ સારી અથવા વધુ મહત્વપૂર્ણ છે.

સમસ્યા વિસ્તાર - ઉપર યોગ્ય વાક્ય નથી

આ બધા મનુષ્યો માટે ઉછેરવા માટે એક મહત્વપૂર્ણ ગુણવત્તા છે અને તે એક શીખના માનસ સમૂહનો આવશ્યક ભાગ છે અને આ ગુણવત્તા દરેક સમયે શીખ સાથે હોવી જોઈએ. શીખ શસ્ત્રાગારમાં અન્ય ચાર ગુણો છે:

સત્ય (સત), સંતોષ (સંતોખ), કરુણા (દયા) અને પ્રેમ (પ્યાર).

આ પાંચ ગુણો શીખ માટે આવશ્યક છે અને આ ગુણો કેળવવા અને તેમને તેમના વ્યક્તિત્વનો એક ભાગ બનાવવા માટે ગુરબાનીનું ધ્યાન અને પાઠ કરવાની તેમની ફરજ છે.

ગુરબાની આપણને શું કહે છે:

"નમ્રતાનું ફળ સાહજિક શાંતિ અને આનંદ છે. નમ્રતા સાથે તેઓ શ્રેષ્ઠતાના ખજાના, ભગવાનનું ધ્યાન કરવાનું ચાલુ રાખે છે. ભગવાન પ્રત્યે સભાન વ્યક્તિ નમ્રતામાં ડૂબી જાય છે. જેનું હૃદય દયાળુ છે તે નમ્રતાથી ધન્ય છે. શીખ ધર્મ નમ્રતાને ભીખ માંગે છે. ભગવાન સમક્ષ વાટકી

ગુરુ નાનક, શીખ ધર્મના પ્રથમ ગુરુ:

"તમારા મનમાં પ્રેમ અને નમ્રતા સાથે સાંભળવું અને વિશ્વાસ કરીને, પવિત્ર મંદિરમાં, નામથી તમારી જાતને શુદ્ધ કરો." - SGGS પૃષ્ઠ 4.

"સંતોષને તમારી કાનની વીંટી બનાવો, નમ્રતાને તમારી ભિક્ષાનો બાઉલ બનાવો, અને ધ્યાનને તમે તમારા શરીર પર લગાવો છો તે રાખ બનાવો." - SGGS પૃષ્ઠ 6.

"નમ્રતાના ક્ષેત્રમાં, શબ્દ સૌંદર્ય છે. અજોડ સૌંદર્યના સ્વરૂપો ત્યાં રચાય છે." એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 8.

"નમ્રતા, નમ્રતા અને સાહજિક સમજ એ મારા સાસુ અને સસરા છે" - SGGS પૃષ્ઠ 152.

આધ્યાત્મિકતા તરફનો પ્રવાસ

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ એક શાશ્વત જીવંત ગુરુ છે, જે શીખ ગુરુઓ, હિંદુ અને મુસ્લિમ સંતોની કાવ્ય રચના છે. સંકલન એ તેમના દ્વારા સમગ્ર માનવજાતને ઈશ્વર તરફથી મળેલી ભેટ છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબની દ્રષ્ટિ કોઈ પણ પ્રકારના જુલમ વિના દેવી ન્યાય પર આધારિત સમાજની છે. જ્યારે ગ્રંથ હિંદુ ધર્મ અને ઇસ્લામના ગ્રંથોને સ્વીકારે છે અને તેનો આદર કરે છે, તે આ બંને ધર્મોમાંથી કોઈ એક સાથે નૈતિક સમાધાન સૂચિત કરતું નથી. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબમાં મહિલાઓને પુરુષોની સમાન ભૂમિકા સાથે ખૂબ સન્માન આપવામાં આવ્યું છે

સ્ત્રીઓમાં પુરુષો જેવો જ આત્મા હોય છે અને તેથી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની સમાન તક સાથે તેમની આધ્યાત્મિકતા કેળવવાની સમાન અધિકાર ધરાવે છે.

મહિલાઓ અગ્રણી ધાર્મિક મંડળો સહિત તમામ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક, સામાજિક અને બિનસાંપ્રદાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. શીખ ધર્મ સમાનતા, સામાજિક ન્યાય, માનવતાની સેવા અને અન્ય ધર્મો માટે સહિષ્ણુતાની હિમાયત કરે છે. રોજિંદા જીવનમાં કરુણા, પ્રામાણિકતા, નમ્રતા અને ઉદારતાના આદર્શોનો અભ્યાસ કરતી વખતે શીખ ધર્મનો આવશ્યક સંદેશ આધ્યાત્મિક ભક્તિ અને ભગવાન પ્રત્યેનો આદર છે. શીખ ધર્મના ત્રણ મુખ્ય સિદ્ધાંતો છે ભગવાનનું ધ્યાન અને સ્મરણ, પ્રામાણિક જીવન માટે કામ કરવું અને અન્ય લોકો સાથે શેર કરવું.

આત્મા માટે આ આધ્યાત્મિક પ્રવાસ પર જવાનો પ્રયાસ કરવા બદલ અભિનંદન. અનુવાદ ક્યારેય મૂળની નજીક ન હોઈ શકે, ખાસ કરીને જ્યારે સંપૂર્ણ ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ કવિતામાં હોય અને રૂપકોનો ઉપયોગ કાર્યને અત્યંત મુશ્કેલ બનાવે છે. દેવી સંદેશમાં, હિંદુ અને મુસ્લિમ પૌરાણિક કથાઓનો વારંવાર પ્રહલાદ, હરનાકશ, લક્ષ્મી, બ્રહ્મા વગેરેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. કૃપા કરીને તેમને શાબ્દિક રીતે વાંચશો નહીં પરંતુ તેમના અંતર્ગત સંદેશને સમજો. ધ્યાન એ હકીકત પર છે કે ભગવાન એક છે અને તેમની સાથે એકતા મેળવવી એ માનવ જીવનનું લક્ષ્ય છે.

તમારી ભાષામાં દેવી સંદેશ તમારા સુધી પહોંચાડવા માટે આ કાર્ય વર્ષોથી ઘણા સ્વયંસેવકો દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. જો તમને કોઈ પ્રશ્નો હોય, તો કૃપા કરીને walnut@gmail.com પર નિઃસંકોચ ઇમેઇલ કરો અને અમને આ પ્રવાસમાં તમારી સાથે જોડાવાનું ગમશે.